In memory of my dear parents

David Moshe ben Yaakov Hallevi and Riva Zelda bas Rafoel Moshe

קורין את שמע בערבין. "משעה שהכתנים נכנסים לאכול בתרוכחן עד סוף האשמורה

הראשונה דברי ר' אליעור . וחכמים אומרים

'ער הצות . רבן נמליאל אומר 'עד שיעלה

עמוד השחר. מעשה וכאו בניו מבית

המשתה אכרו לו לא קרינו את שמע אמר

להם אם לא עלה עמור השחר חייבין אתם לקרות ולא זו בלבר אמרו אלא *כל מה

קריאת שמע דשכיבה אימת משעה שהכהנים

בקר יום אחד אי הכי סיפא דקתני * כשחר

מברך שתים לפניה ואחח לאחריה ובערב

מכרך שתים לפניה ושתים לאחריה לתני

דערכית כרישא . תנא פתח בערכית והדר

תני כשחריה עד דקאי כשחרית פריש מילי

רשתריתותרר פריש כולי דערבית: אפר מר משעה שהבתנים נכנסים לאכול בתרוכתן.

מכרי כהנים אימת קא אכלי תרומה משעת

צאת הכוכבים לחני משעת צאת הכוכבים.

סלתא אגב אורחיה קמשמע לן כהנים אימת

עין סשפם נר פצוה

מתיע בם שפיף נ' : נ ר כיי' פיר מטלי משבם קרננות כלכה כ' פמ'נ

לדאי דנתב בחמנא (ויקכה כיכ) האודי ישכל משרון כה את זה ולצי השירי ש בתקובת קרבן השירי ש בתקובת קרבן משרון שברות המשירים ברכות

נו הם קרח קרח נדן חום כן מינה וחם כן ממיע שם סיף ני נו נול מה אנו מתמללין קרילת שתע בכרם ברכיי פר של משם בכרם ברכיי פר של משם בכרם ברכיי פר של משם בכרי מכרה. מינו לפירום והגא אין בר מיי מי שם פונה בי מינו מול ברכיי מפרה. מינו אל פרום המוך לשכיכה מו בריי בי של מול קרם אל מכרי בי של מינו קי של של מינו בי של של מינו בי של של מינו בי של של מינו בי של של היו וביי מינו מיני מינו מינו בי מינו מינו מינו של מינו ברך בקרלת שם ברכיות ברכיים למכרים בערכיות בערכיות ברכיים בערכיות ברכיים בערכיות ברכיים בערכיות בערכיות ברכיים בערכיות בערכיות ברכיים ברכיים בערכיות ברכיים בערכיים ברכיים ברכי פחים לפניה וסתים לאחריה בערבים. תפלות כלתולת הקטום פי באמלע בין כן הקישה לכן המדי אבל שני קריאת שמע בין קריאת שמע של . אה ברישה כלבר אבל שמרים ובין קדש של ערבים. ואט כן התישהש שני שרי שמרים ובין קדש של ערבים. ואט מתרית וכין ק"ם של עוליני. זיין מוא לאיכלאודי ביחי קייל כר' יותן דחתר לקתן (דף ד:) משא לאיכלאודי ביחי מיזהו כן העולם הכח זה המתוך הא כל איתו חילה נחולה של ערכית לתפלה. לכן פי' משא בקרים פי שינא נחולה של ערכית לתפלה. לכן פי' משא בקרים פי שינא בחולה של ערכית לתפלה. לכן פי' משאר שינא ממוך (משכים ותוכני שות מדי בחדי בובר ומחי התנחה. יש לותד דקייתו לן כרכני לומרי ומן תפלח המנחם עד הערכ ולמריון לקתן (דף כז), השהא דלא אר משש אורא שמי אתריין לקתן (דף כז), השהא דלא אר משש אורא שמי אחתר לכחת ול כזו, השהא דלא מדי משא מדי ליח אורד ברכי עובר ודעובר כתר עובר. מבת שמות ההנומיו . . דעכר כתר עכל ולעכל כתר עכר מכל מקום קשוא דהוי כחרי קולי דסחרן אהדדי שהרי מפוזה עשם אנו מתפללין ערכית מיד לחתר פלג שאי אשר פחום ובר המכתה מבום דקיימה לן דקעה התובק מידין הנה בבר המנחה כלם כדברי רבי יהודם ומיד המידש לני קישינים מין און נולינים נישור המנחה כלה כדברי רכי יהודה ומיד החוקה לני קישים סוי זמן ערכיה וכזמן התפלה עלמה שיחשה החשיה לני בל לאקיימא לן כרכי יהודה אלא כרכון. ברבי שיוש טיחד לי פל כן לניתר ר"י דודהי קריהת שמע חיבוד הו כדר בין של כית הכנסת עיקר והנו שתתפללין הקיישי וששים והאים וחיב ערכית מכעוד יום סכירה לן כהני שיהה כי דיבר כידיבה ערבית מכעוד יום סכירא לן כהני להסב דהינו סשרת ע"ש והיא היחם מכעור יום ומאוקה שעה הי זמן

מאימתי פרק ראשון

מאימתי קירין את שמע בערבין . משטה שהכהגים נכנכים לאכול בהרומהן . כהנים שנעתוף ועבלי והעריב במשן והגיע עתם להשל בתרומה : עד סוף האשמורה הראשונה . שליש הלילה כדתפרש בגמ' (דף ג.) ומשם ואילך עבר זמן דלא מקרי

מו זמן שכיבה ולא קריק כיה בשככך תורת אור ומקמי הכי נמי לא זמן סכיבה לפיכך הקורא קורם לכן לא ינא ירי מובהו. אם כן למה קורין אומה בכיח הכנסם כרי לפמוד בתפלה תחוך דברי חורה והכי הניא בבריי בברכוח ירושלתי. ולפיכרחוכה עליט לקרוחה משתחשך. ובקריאם פרשה ראשונה שאו ם קורא פל מסתו ינא: עד פיעלה פחוד השחר. שכל הלילה קרוי זמן שליכה: הקטר חלכים ואכרים . של קרבטת שטרק דמן כיום : מצחן . להעלות כל הלילה ואינן נפסלים כלינה עד ביעלה שמור הפחר והן למשה מן המובח דכחי לא ילין לבקר (פגואלי): חלבים. של כל קרבטח: חברים . של עולה : וכל הנאכלים ליום אחד . כנון משחת וחשם וככשי שלרת ותנחות דף כ ותודה: מטחן. זמן אכילחן: עד שישלה שמוד השחר. והוא מכיאן לפיום טתר דכתיב בתודה לא ינים פח: מעלם כ: ממט עד כקר (ויקוחי) וכלם מפורה ילמדו : אם כן למה אמרו שכמים עד חלות. בקריאת שמע וכאכילת קדקי': (מפנים ב.) כדי להרחיק חדם מן העכירה . ואסרום באכילה קידם זמנן כריפלא יבא לאכלן לאתר עמוד הסחר ויהחייב

כדסוכן בקרולחשמע מרואס האום לתני דשררית ברישא תנא אקרא קאי (פ׳ מס שלא יאמר יש לישוד שהוח ונחוך קרניים דרכתיב בשכבך ובסוכך והכי קרני זמן לישוד מלה ישלה עמוד השלה ופכר לו הזמן. ' קריאת שמע דשכיבה אימת משעה שהמרנים מישור שהוח שהוח שמע דשכיבה אימת משעה שהמרנים סיפה לכן והקטר חלכים דקחני הכא לא אמרו וסקטר חלנים דקמני הכה לה המרו נו הכתים של הנות כל ולה נקם להו בי הכתים של הנות כל ולה נקם להו בי הכה הצה להומים בר ברב בינדי להיים ברייתו של עולם דכתים "יודו עדב יידוי הכא אלא להודיע שכל דבר הטהג א בלילה כשר כל הלילה. והכי נתי סגן כפרק שני דמנילה (קף כ:) כל הלילה כשר לקלירם העותר ולהקשר חלבים ואברים: 127 היכא קאי . מהיכא קא פליק דתנא בים חובת קריאת שתע שהחחיל לשתול כחן זמן הקריחה: (א) כדי יושי לקרל קלי. ושם לחד חובה הקרילה: ושני עישה ואיכעית. הל דהגל ערכין בריבלייניף מכרייתו של עולם זוהדר תגא בשחרית. מחימתי קירון את שמע בשחרית: משעת לאת השכבים . שהוא גמר

ביתח הבמש כדיליף לקמן (בחודב) : דינמת השמש ומדר 'ביאת שמשו מעכבתו מלאכול בתחמה ואין כפרתו מעכבתו מלאכול בתרומה. *ומכאי דראיובא השמש ביאת חשמשוראי ומדר מהר יוכא

on from some remarkable of the feeth of a men from well than more than been feet presented from some from some from the feeth from the feeth

משלה. וגם רתיה (לקמן כז) דרב מר אם מדוי בשחיי יתם שמע של בית הכנסת הית עיקר. נפרח כדמוב הפר ביינית הוא שוא מדורים ביינית הוא מגלי של שנה בערב בכת ומסתמת גם היה קרה קריתת שמע . מכל לומן הרחיות משמע דקריתת שמע בל ביק הכנסת הית עיקר. שהיה ביינית שמע בל ביק המלח ביינית לאחר ביינית לאחר ביינית לאחר ביינית לאחר ביינית לאחר ביינית שוא מיינית האות ביינית היינית ביינית ביינית ביינית ביינית היינית ביינית ביינית ביינית ביינית היינית ביינית ביינית ביינית היינית ביינית ביינית ביינית ביינית ביינית ביינית היינית ביינית ביינית ביינית ביינית ביינית ביינית היינית ביינית היינית ביינית בייני דקתני וט': כברך שחים לפניה וכו' (ירתותי) ושכם גרבו שוני הלחיך (חשלים קים) ולח קא תשיב יראי שינים או חשים שוני היר הדי שוני היר היר שונים אור בשיב והשים שונים היר היר שונים והלחים בשונים בירה שינים שיום והמיקם בירה וכיר המחים לשונים בשור היר שונים שוני

בליון השים במהגיי כוי למחק פי מפי מסרה קילפינ דים למד ממ : בתופי מורך םי מים מים למני מסי מסי למן ד שיב וים ומצי כיו ביכ דים ומלמא ומבולם מו ביל מסי דים לומר:

סטורת

מכילות דריי

for popl

ממת הבית

1007 'es (6)

fro trio מפי פוקייו

ברן נינסז נגשנים כנסר

How is Talmud Comparable to Whiskey?

Mishnah: the main written body of the Oral Law (200 BCE-200 CE)

Gemara: the recorded series of debate and interpretation of the Mishna's meaning (200-600 CE)

Rashi: Rabbi Shlomo Yitzhaki: decodes the language of the Mishnah and Germara to give their basic meaning, (1040-1105, Provence)

Tosafot: a Germanic school of Talmudic thinking and scholarship, sometimes disagreeing with Rashi, the Tosafot attempt to resolve "global" Talmudic problems

Nissim Gaon: Rav Nissim Ben Yaakov, one of the more prominent Gaonim (Masters of the Talmud), his commentary, *HaMafteah* (The Key) reduces the text of the Gemara to its actionable halakhic outcomes

Ein Mishpat Ner Mitzvah: Rabbi Yehoshua Boaz ben Simon Barukh, whose commentary references the laws stated in the Talmud to the larger works in which they become codified in the Medeival Period (died. 1557, Italy)